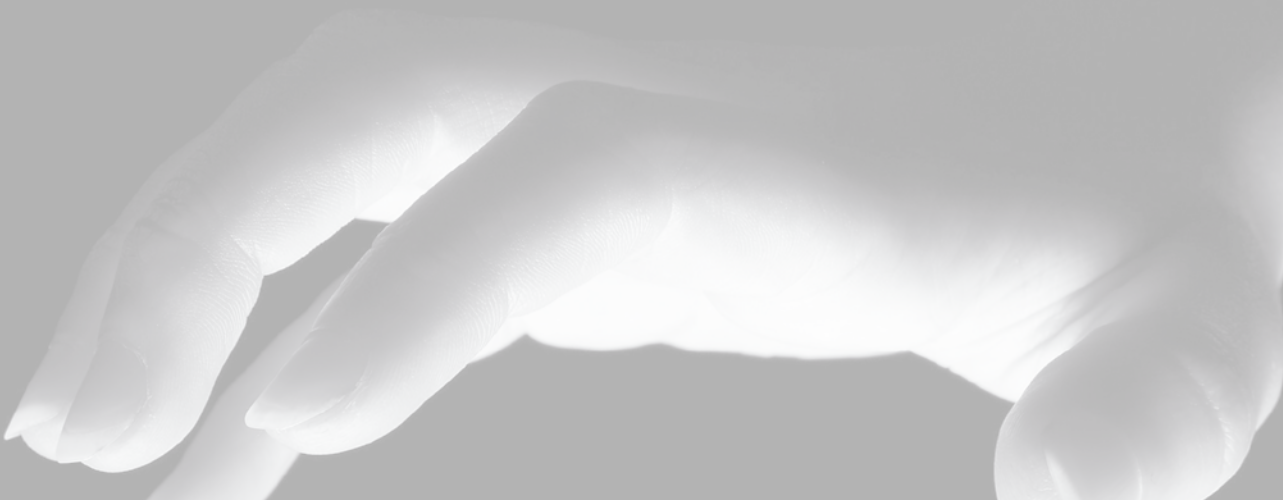

ODGOVORNOST

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Pitanjem odgovornosti bavim se jako dugo, ustvari gotovo cijeli život. To moje bavljenje sastojalo se i sastoji se još uvijek od jednostavnog življenja mog mogućeg života i u njemu izživljavanja vlastitih mogućnosti, a nakon toga introspektivne analize sebe i postignutih rezultata

Uvod

U prijašnjim člancima više puta sam se osvrtao na pitanje uzročno-posljedične povezanosti događanja i odgovornosti kao nužne kvalitete koju moramo razviti ako želimo utjecati na očekivani rezultat. Ovaj puta ću cijelu temu produbiti s naglaskom na tu odgovornost. Vjerujem da vam se neka ili možda sva moja stanovišta neće svidjeti, što nije novost, a nije ni važno. Važno je da me po izlasku časopisa ne zovete i sa mnom polemizirate!... Ha, ha, ha... za ovo sam siguran da se mnogima neće dopasti.

Kratka povijest uspavane odgovornost

Pitanjem odgovornosti bavim se jako dugo, ustvari gotovo cijeli život. To moje bavljenje sastojalo se i sastoji se još uvijek od jednostavnog življenja mog mogućeg života i u nje-

mu izživljavanja vlastitih mogućnosti, a nakon toga introspektivne analize sebe i postignutih rezultata. Cijeli proces se godinama nadograđivao i usavršavao, te pretvorio u složeniju osobnu tehnologiju, koja me uvijek nanovo, ali ispravno i uspješno, usmjerava prema mojim životnim idealima, te krajnjem cilju koji sam si zadao. Sam početak ovog dijela mog sazrijevanja bio je kao i kod sviju mladenački, a samim time neosviješten, kaotičan i bez predvidivog ishoda. Takav tijek mi se naravno nije dopao, a pogotovo ne rezultati, koji u pravilu nisu pratili moje pretpostavke. Ta odstupanja su postajala sve veća, što je uzrokovalo sve više pitanja. Kako sam po naravi prilično sistematična osoba, spontano se pokrenuo prije navedeni proces analiza koji traje do danas.

Rođen u provinciji, u atmosferi „svako svakog pozna“ prvo s čime sam

se suočio su zablude odgoja i utjecaja okoline. Moji roditelji, a naročito mati, kao većina tadašnjih ljudi, a sve iz dobre namjere, generirali su poslušnost djece metodom tanke šibe i mrkve te pravilima nečeg što je trebalo biti Bon ton tog vremena i podneblja. Bilo je u tome puno dobrog kao: Poštuj svakoga i svačiji trud., Izbjegavaj loše društvo jer donosi nevolje., Ne kradi., Ne laži., Živi od poštenog rada., Poštuj autoritete., Budi uvijek žedan znanja., itd. Ali bilo je i sljedećeg: Sramotno je potući se makar se i branio., Sramotno je biti gol, jer tijelo nije za pokazivanje., Nikada ne stani ili ne sjedni u prvi red, jer je sramota gurati se naprijed., Ne ističi se, te čekaj da te primijete i pohvale., Ne traži nagradu, jer je to sramota., Ne govori ljudima ono što ne vole čuti jer će ih to povrijediti (ovo je suprotno od onog: Ne laži!), Šuti., Trpi., Boj se

mraka., Boj se zmije., Boj se svega., Voli sve članove obitelji, jer se to mora., Voli ljude koje drugi izaberu umjesto tebe i kažu da su dobri., Do svega što stekneš, imaš, što ti treba i u čemu uživaš trebaš doći mukotrpno, naporom i odricanjem., Ništa bez znoja., Nije to za nas., Nije to za tebe., Ne gnjavi... Naoružan ovakvim konfliktnim arsenalom pretpostavki polako sam uranjao u juhu života boreći se da ne potonem. Dakako, sve se odvijalo daleko od očekivanog, štoviše, pojavile su se frustracije: Zašto djeca ljudi na položaju unatoč očitoj nesposobnosti imaju prednost?, Zašto laž donosi rezultat., Zašto se bojim?, Čega se to bojim?, Zašto prvog idiota koji me ponižava nemam snage razvaliti po njušci?, Zašto se krijem?, Zašto novu odjeću uvijek čuvam za posebne prilike koje se nikada ne pojavljuju?, Gdje je ta žena koja me obožava, cijeni, voli i donosi mi mir?, Gdje su moje nagrade za dobrotu, trud i strpljenje?...

Mogao bi nabrajati godinama. Shvatio sam da se i drugi ljudi pitaju isto ili slično. Shvatio sam da se i „uspješni“ pitaju isto. Shvatio sam da je rijetko tko miran i namiren. Odlučio sam to promijeniti, barem u svom životu, no odmah sam naišao na dva problema: 1. Kako? 2. S kim?

Kada nemaju rješenje, ljudi se naglo sjete Boga, pa sam tako i ja. Naravno, najprije sam otišao onima koji se definiraju kao njegovim zastupnicima na zemlji. Pa gdje bi drugdje!? Kartu za autobus ne možeš kupiti u slastičarnici, već na kolodvoru ili u tom autobusu. Požrtvovno i iskreno proučio sam temelje glavnih religija i vjerovanja, potrošio veliki novac tragajući za nekom zajednicom koja je bliska mojim idealima. Čak sam i sam počeo okupljati ljude, držati seminare koji su osvještavali i definirali važna pitanja i ciljeve, ne bih li sam stvorio okruženje koje će dati rezultate. Ali ništa! Naišao sam na inspirativne pojedince, na vrijedna znanja i spoznaje iz prošlosti, ali nisam našao rješenje. U cijelom tom procesu postupno sam shvatio da

tražim instant rješenje izvana. Jedan dan sam se probudio s dubokim osjetom da sam neodgovoran spram potencijala i vremena koje imam i da živim krivo. Isti sam tren odlučio prekinuti dotadašnju potragu. To sam i učinio ugasivši sve seminare, okruživši se vrlo uskim krugom ljudi koji se konstantno smanjuje i krenuvši u osobnu promjenu. Slutio sam i osjećao da rješenje već postoji negdje u meni i to što nemam traženi rezultat jest posljedica moje iskrivljene percepcije i nerazumijevanja suštine, te da je najvažnije da za početak napravim korekcije

Zakon uravnoteženja energije kontrolira ravnotežu uloženog napora i mogućeg rezultata. Na njega jedino možemo utjecati budnošću i odgovornim ponašanjem, jer preuzimanjem odgovornosti za stanje u kojem jesmo i za rezultate, otvaramo mogućnost utjecaja na njih

toga. Prilično uspješno odbacio sam sve autoritete, naročito živuće i krenuo u formiranje nove paradigme razmišljanja i ponašanja. Proces se pokazao sporim, ali je odmah počeo davati rezultat, što mi je vratilo mir, radost i vjeru.

Život, samorazvoj i odgovornost

Ovo što ću vam sada iznijeti rezultat je prije navedenog:

Krajnja istina o našem životu i kako se on treba odviti prikrivena je, ali

trajno i neizbrisivo prisutna u nama. To je kod duše utkan u naše biće koji je poput kompasa i žiroskopa što određuje smjer i stabilizira putanju kretanja ka cilju. On je esencija našeg postojanja od samog početka života i svemira, sve do danas. Svaka osoba ima malo individualizirani model, tako da do krajnjeg rezultata uvijek dolazi sama.

Tražeci rješenje izvan sebe, odnosno u okolini, mi se odričemo slobode i slijepim slijedenjem prihvaćamo tuđu istinu i usmjerenje kao svoje. Svi putovi naravno vode u istom pravcu, ali ipak na barem malo različit način koji moramo razotkriti.

Odgovornost za to kako nam se život odvija, kako se u njemu ćutimo i kakvu promjenu stvaramo snosimo isključivo mi sami.

Suština postojanja i jest u tome da u potpunosti preuzmemo odgovornost za svoj život i počnemo pažljivo i racionalno koristiti date nam resurse, naročito vrijeme.

Primarna odgovornost svakog pojedinca je otkrivanje osobnog životnog plana i puta, kako bi razvio svoj puni potencijal.

Izbjegavanje odgovornosti je, ako grijeh uopće postoji, najveći od svih. Ustvari uzrok cjelokupne ljudske patnje je neprihvatanje odgovornosti, zato jer uzrokuje pasivnost i mijenja subjekt u objekt unutar pripadajućeg mu života. To onda povećava broj pogrešaka, stvara populaciju kojom je lako manipulirati i koja ne pruža otpor. Čovjek kao najviši potencijal slobode, postaje ovca s potrebom za pastirima, ogradom, pa čak i vukom.

Na osobnom nivou stvara se unutrašnji sukob, jer već prije spomenuti kodovi duše teže manifestaciji, a životna praksa im to priječi. Sve to na kraju vodi u nezadovoljstvo, depresiju stanja i bolest.

Zaključak

Dan nam je dar života, a s njime i dužnost odgovornog življenja.

Zakon uravnoteženja energije kontrolira ravnotežu uloženog napora i mogućeg rezultata. Na njega jedino

možemo utjecati budnošću i odgovornim ponašanjem, jer preuzimanjem odgovornosti za stanje u kojem jesmo i za rezultate, otvaramo mogućnost utjecaja na njih. Dok god projiciramo uzroke problema izvan nas, odričemo se mogućnosti tog utjecaja, a time i iniciranja promjene.

Odgovornost nije opcija, nije izbor, već dužnost proizašla iz dara slobode i kvalitete duha.

O autoru

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U sljedećem broju:
Mogućnosti i ograničenja
duhovnog napretka

Sve do sada objavljene članke
autora kolumne moguće je
pronaći na www.anamo.hr.